

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den som punkt 3 på dagsordenen opførte sag er som tidligere meddelt udgået af dagsordenen for mødet i dag.

Den næste sag på dagsordenen var herefter:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Lokalradiofonden.

Af kommunikationsministeren (Torben Rechenдорff).

(Fremsat 30/4 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Qvist Jørgensen (S):**

Da vores ordfører på dette område, hr. Helge Mortensen, er en af de ret mange medlemmer, der i år og i denne uge fylder 50 år, skal jeg påtage mig at fremføre vores synspunkter.

Vi synes på en måde, det er ærgerligt, at Eberød Bank skal nedlægges. På den anden side er det jo prisværdigt, at regeringen og de partier, der stemte for loven, nu er kommet til den erkendelse, at denne meget omtalte bank kun kan eksistere i fantasiens og i fiktionens verden.

Da loven blev vedtaget i juni 1988, advarede vi imod dens gennemførelse. Vi mente, det var forudsigeligt, at loven ikke ville komme til at virke efter hensigten. For det første, fordi omgængelsesmulighederne er oplagte – det pegede vi på i et betækningsbidrag – for det andet, fordi kontrolmulighederne er vanskelige og kræver omkostninger og bureaukrati, som ikke står mål med omsætningen. Endelig advarede vi imod regeringens forestilling om reklameindtægternes størrelse; det samme gjorde i øvrigt også lokalradioerne.

I bemærkningerne til dette lovforslag indrømmer regeringen da også, at den har taget fejl, og vi står så tilbage med palmerne og kan sige: Hvad sagde vi? Men vi vil nu ikke være særlig hoverende.

Vi har først og fremmest været imod Lokalradiofonden, fordi den er uretfærdig over for de fleste lokalradioer. For de små og mellemstore radioer, som har haft svært ved at få økonomien til at hænge sammen, betyder afgiften på de 10 pct. ofte, at man enten ikke kan skaffe pengene eller må låne sig frem. De fleste radioer kører med underskud; og der er jo ikke tale om, at man skal betale afgift af overskud, men af omsætningen, og derfor betyder afgiften, at underskuddene bliver større, og når det så lykkes at få dækket underskuddet ind ved tilskud eller gaver, ja, så skal man igen aflevere 10 pct. i afgift.

Tanken var så den, at der skulle komme et beløb tilbage i radioerne – man drømte om et tilskud i størrelsesordenen 450 kr. pr. sendetime – og hvad er det så, der er kommet ud af det? Ja, hvis radioen er heldig, kan den få ca. 35 kr. ud af det pr. sendetime; det kan vi jo se beskrevet i tabellen i bemærkningerne. Vi vil egentlig hævde, at et så beskedent beløb vil enhver radio kunne skaffe sig uden Lokalradiofonden.

Sandheden er jo den enkle, at denne Lokalradiofond har medvirket til lukning af flere stationer, end den har gavnet, og derfor kan vi i det hele støtte lovforslaget om nedlæggelse af fonden. Til gengæld mener vi, at der bør etableres en støtte til de små lokalradioer, til deres direkte og faste udgifter, dvs. til udgiften til Koda og Gramex, og vi vil i udvalgsarbejdet se på, hvilke beløb det drejer sig om, og på hvilken måde støtten kan finansieres og ydes.

I forbindelse med lovrevisionen i næste samling vil vi endvidere lægge op til en udvikling på nærmedieområdet, så det bliver lettere og almindeligt, at borgerne kan komme til orde i disse medier. Vi tænker på en ordning med etablering af båndværksteder, hvis produktioner skal sikres adgang til medierne igennem en såkaldt åben kanal, en mulighed, der allerede i dag eksisterer, men som efter vores opfattelse ikke bliver tilstrækkeligt udnyttet.

Jens Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne på Det Konservative Folkepartis vegne give regeringens forslag, forslaget fra kommunikationsministeren, vores varmeste tilslutning.

Da loven i sin tid blev gennemført i 1988, var den et led i et større samlet projekt, havde jeg nær sagt, omkring lokalradioer og finansiering